

Ks. BOGDAN BIELA

SPRAWOZDANIE Z XIII SYMPOZJUM „KOINONIA”.
„KATECHUMENAT POCHRZCIELNY W ODNOWIE PARAFII
A PLURALIZM RUCHÓW EKLEZJALNYCH”
(WROCŁAW 21–22 X 2002 R.)

Z inspiracji ks. Franciszka Blachnickiego w 1977 r. w Zakopanem odbyło się pierwsze Sympozjum „Koinonia” poświęcone zagadnieniom odnowy parafii. Programowe referaty wygłosili wtedy: ks. F. Blachnicki – *Ewangelizacja w procesie budowania „nowej parafii”* oraz ks. J. Chrapek – *Od potrydenckiego do powatykańskiego modelu parafii*¹.

Upowszechniany w nauczaniu posoborowym model parafii „wspólnotowej” wycentrował wielość grup w parafii i zakładał domyślnie prawie jednakową ich formację. Jednakże już wówczas rozpoczął się proces pojawiania się wielu ruchów odnowy Kościoła, który zrodził w tej samej parafii mnogość grup o różnorodnej formacji. Zmusza to do postawienia pytań dotyczących adekwatności modelu parafii „wspólnoty wspólnot” do obecnej sytuacji: Czy model parafii wspólnotowej jest możliwy do realizowania przy takiej różnorodności formacji poszczególnych wspólnot w parafii? Czy poszczególne wspólnoty, angażując się niezwykle dynamicznie w prowadzenie ewangelizacji i formacji w swoim środowisku, w swojej parafii, są w stanie odnaleźć wspólny mianownik swego posługiwania? Czy istnieje jakaś zasada łącząca wysiłki tych wspólnot, czy też parafia stanie się zbiorem niezależnych inicjatyw ewangelizacyjnych?

Pogłębione spojrzenie na model parafii „posoborowej” może przynieść rozwiązanie tego pozornego dylematu. Dlatego też pod honorowym patronatem kard. H. Gulbinowicza² w parafii św. Franciszka z Asyżu w dniach od 21 do 22 X 2002 r. we Wrocławiu odbyło się XIII Sympozjum „Koinonia” pt. *Katechumenat pochrzcielny w odnowie parafii a pluralizm ruchów eklezjalnych*. W ramach sympozjum wygłoszono następujące referaty:

- *Dialog pomiędzy grupami w parafii* – ks. prof. dr hab. Jan Wal (PAT),
- *Współpraca ruchów w parafii* – o. Adam Schulz SI (Ogólnopolska Rada Ruchów Katolickich),
- *Pluralizm wspólnot w parafii* – ks. prof. dr hab. Andrzej Siemieniewski (PWT Wrocław),
- *Zasada katechumenalna w duszpasterstwie akademickim* – ks. dr Bogdan Biela (UŚ).

¹ *Koinonia*, Biuletyn Odnowy Parafii 1978 z 1 IX.

² Organizatorami sympozjum byli: Instytut Formacji Pastoralno-Liturgicznej KUL, Katedra Teologii Pastoralnej Szczegółowej PAT, Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, Stowarzyszenie „Unia Kapłanów Chrystusa Sługi”, parafia św. Franciszka z Asyżu we Wrocławiu, Ruch Światło-Życie

Ponadto obecność zasady katechumenalnej w formacji różnych ruchów eklesjalnych przedstawili ich przedstawiciele (Ruch Światło-Życie, Droga Neokatechumenalna, Ruch dla Lepszego Świata, Odnowa w Duchu Świętym). Ukoronowaniem sympozjum była dyskusja w małych grupach na temat znaczenia katechumenatu pochrzcielnego w ruchach eklesjalnych dla odnowy parafii.

Próbując zsyntetyzować bogactwo myśli przedstawionej na sympozjum, trzeba wpięrcz powiedzieć, iż istotny dla dynamiki ewangelizacyjnej parafii jest system oparty na tworzeniu wspólnot inicjacyjno-katechumenalnych, będących miejscem wzrostu osób intensywnie przeżywających w swej wspólnotie lokalnej wejście na drogę chrześcijańskiej dojrzałości. Odczytanie myśli soborowej, a także doświadczenia ruchów eklesjalnych we współczesnym Kościele wskazują na konieczność takiego właśnie kierunku długofalowej pracy w przekształcaniu parafii tradycyjnej (potrydenckiej). Model parafii „wspólnoty wspólnot” domaga się więc z jednej strony odnowy osobistej więzi z Chrystusem, z drugiej zaś strony pogłębienia eklezjologii Vaticanum II. Istnieje bowiem niebezpieczeństwo zamykania się grup „dla własnych celów”. Wspólnym więc mianownikiem formacji i egzystencji różnych grup i ruchów w parafii powinna być zasada katechumenalna. Z niej m.in. wynika, że parafia tylko wtedy spełni swój cel, jeśli będzie „wspólnotą wspólnot w misji”. Szczególnie pozytywne doświadczenia w tej dziedzinie posiada projekt „Nowy Obraz Parafii” realizowany przez Ruch dla Lepszego Świata.

Konkludując, zacytujmy Jana Pawła II, który zwracając się do uczestników watykańskiego seminarium na temat nowych ruchów i wspólnot kościelnych (16–19 VI 1999 r.), przypomniał, że do najpilniejszych zadań duszpasterskich należy zaliczyć potrzebę otoczenia opieką wspólnot mających głębszą świadomość łaski związanej z sakramentami inicjacji chrześcijańskiej, z której wypływa powołanie do świadczenia o Ewangelii na wszystkich płaszczyznach życia.